

Recurs introdus la 18 februarie 2014 de Forgital Italy SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 4 decembrie 2013 în cauza T-438/10, Forgital Italy SpA/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Forgital Italy SpA (reprezitanți: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Anularea Ordonanței pronunțate la 4 decembrie 2013 în cauza T-438/10, prin care Tribunalul Uniunii Europene a respins ca inadmisibilă acțiunea având ca obiect anularea Regulamentului (UE) nr. 566/2010 al Consiliului din 29 iunie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1255/96 de suspendare temporară a taxelor vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun pentru anumite produse industriale, agricole și pescărești (JO 2010 L 163, p. 4), în măsura în care acesta modifică desemnarea anumitor produse pentru care sunt suspendate taxele vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun;
- trimiterea cauzei T-438/10 spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene în vederea soluționării pe fond a litigiului, conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene la plata ansamblului cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă încălcarea articolului 13 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a dreptului la o cale de atac efectivă prevăzută la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului fundamental al protecției jurisdicționale efective a drepturilor și încălcarea dreptului la apărare. Aceasta susține că Tribunalul Uniunii Europene a comis o eroare de drept prin invocarea din oficiu a excepției de inadmisibilitate a acțiunii introduse de recurentă în cauza T-438/10, fără a expune motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază excepția menționată și fără a permite părților să se pronunțe în această privință, cum prevede articolul 113 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În acest sens, este lipsită de relevanță împrejurarea că Tribunalul a adresat părților o întrebare referitoare la incidența pe care ar avea-o în cauză Ordonanța din 5 februarie 2013 (cauza T-551/11, BSI/Consiliul) întrucât, contrar celor afirmate de Tribunal, părțile nu ar fi trebuit să presupună că acesta avea în vedere posibilitatea ridicării din oficiu a unei excepții de inadmisibilitate.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept referitoare la interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, coroborat cu principiul general al protecției jurisdicționale efective, prevăzută la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Regulamentul (UE) nr. 566/2010 al Consiliului din 29 iunie 2010 nu ar constitui un act normativ care presupune măsuri de executare.

Recurs introdus la 28 februarie 2014 de European Medical Association Asbl (EMA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 decembrie 2013 în cauza T-116/11, European Medical Association/Comisia Europeană

(Cauza C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: European Medical Association Asbl (EMA) (reprezentanți: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-116/11, pronunțate la 11 decembrie 2013 și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

EMA a declarat recurs la Curtea de Justiție împotriva Hotărârii din 11 decembrie 2013, pronunțate în cauza T-116/11, în partea în care Tribunalul a respins acțiunea formulată de EMA în temeiul articolelor 268 TFUE, 272 TFUE și 340 TFUE, având ca obiect obținerea rambursării costurilor de personal aferente contractelor 507760 Dicoems și 507126 Cocoon.

În susținerea recursului, EMA a invocat următoarele motive:

Primul motiv. Interpretarea eronată a clauzelor contractuale și a normelor de drept și aprecierea vădit eronată a mijloacelor de probă

EMA consideră că hotărârea este afectată de o interpretare eronată a clauzelor contractuale și a dispozițiilor de drept aplicabile, precum și de o apreciere vădit eronată a elementelor de probă, întrucât a considerat că Comisia ar fi dedus că anumite costuri facturate, însă care nu fuseseră încă plătite, nu au fost suportate de EMA și nici nu au fost înregistrate în contabilitatea reclamantei la data întocmirii certificatului de audit în sensul normelor contabile belgiene.

Al doilea motiv. Apreciere vădit eronată a elementelor de probă și lipsa motivării

EMA consideră că mai multe puncte ale hotărârii sunt afectate de vicii grave de procedură întrucât nu sunt motivate, sunt motivate insuficient sau contradictorii. În plus, Tribunalul ar fi săvârșit numeroase omisiuni sau erori vădite de apreciere a elementelor de probă prezentate în această cauză. Din hotărâre rezultă că Tribunalul a omis adesea să aprecieze elementele de probă prezentate de EMA, omițând, în fapt, să se pronunțe asupra concluziilor invocate de reclamantă în cerere și în memoriul în replică. În multe puncte, Tribunalul s-a bazat în mod necondiționat pe concluziile raportului final de audit contabil, efectuat în contul Comisiei asupra contractelor Cocoon și Dicoems, în condițiile în care tocmai aceste concluzii constituiau obiectul criticilor EMA cuprinse în acțiunea de fond.

Al treilea motiv. Aplicarea eronată a principiului bunei-credințe și al cooperării loiale în executarea contractului

EMA consideră că Tribunalul a săvârșit o apreciere eronată a dreptului belgian în ceea ce privește aplicarea principiului bunei-credințe și al cooperării loiale în executarea contractului. În punerea în aplicare a proiectelor Dicoems și Cocoon, Comisia nu și-a îndeplinit propriile obligații de control, enunțate la articolul 11.3.4 din condițiile generale ale contractelor, care menționează în mod specific obligația Comisiei de a veghea asupra executării corecte a proiectului din punct de vedere științific, tehnologic și financiar. Tribunalul a apreciat în mod eronat că Comisia nu ar fi încălcat propria obligație de control, nici vreo dispoziție contractuală specifică și, așadar, că ar fi dispus în mod întemeiat rezilierea imediată a celor două contracte referitoare la proiectele Dicoems și Cocoon, respingând de asemenea cererea de reparare a prejudiciului rezultat din contracte.

Al patrulea motiv. Încălcarea principiilor dreptului comunitar

EMA invocă numeroase încălcări ale dreptului comunitar pe care le-a săvârșit Tribunalul, în ceea ce privește, în special, aplicarea eronată a principiilor proporționalității și al nediscriminării, precum și a dreptului la apărare al reclamantei.

Acțiune introdusă la 10 martie 2014 – Republica Federală Germania/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-113/14)

(2014/C 129/19)

Limba de procedură: germana